

repub

ANANSI nanga KOWNU

ANANSI nanga KOWNU

Naverteld
door
Heloise Hebert

**Instituut voor Taalwetenschap
Paramaribo**

Deze uitgave van "Anansi nanga Kowunu" maakt gebruik van de officiële spelling van het Sranantongo, in December 1984 aangenomen door de Raad van Ministers, en verschenen in de Staatsblad van de Republiek Suriname op 15 juli 1986.

Er zijn twee belangrijke verschillen tussen deze spelling en de oude van 1960. De eerste is, dat de letter *u* gebruikt wordt in plaats van *oe*. Het tweede belangrijke verschil is, dat in plaats van de letter *j* nu *y* geschreven wordt, ook in combinatie met *n*, *s*, *d*, en *t*. Dus:

<i>boekoe</i> wordt <i>buku</i>	<i>sjen</i> wordt <i>syen</i>
<i>jere</i> wordt <i>yere</i>	<i>tjari</i> wordt <i>tyari</i>
<i>njan</i> wordt <i>nyan</i>	<i>djogo</i> wordt <i>dyogo</i>

Nog een verandering is, dat nu *ei* in plaats van *é* gebruikt wordt. Dus *lési* wordt *leisi*.

De overige tweeklanken schrijven we nog als vroeger: dus *ai* als in *bai*, *oi* als in *boi*, maar, let op, *oei* wordt *ui*.

<i>boei</i> wordt <i>bui</i>
<i>poëiri</i> wordt <i>puiri</i>

Illustraties: Carolyn Dyk

Nederlandse vertaling: J. Koen-Boot

Samenstelling: J. & S. Wilner

Serie leesboekjes in het Sranan Tongo

Instituut voor Taalwetenschap (SIL)

Postbus 1919 (Andirastraat 54)

Paramaribo-Zuid, Suriname

© 1983 Instituut voor Taalwetenschap (SIL)

Alle rechten voorbehouden

zevende druk 1998 M

Printed in Suriname

Den tori san yu kan leisi ini a buku disi:

Anansi nanga Kownu	1
Anansi nanga Akuba	6
Anansi tron domri	9
Anansi nanga den pikin fu en	12
Anansi nanga Tyotyofowru	17
“Yes, sir” nanga “No, sir”	20
Anansi nanga Sekrepatu	22
De verhalen in het Nederlands	27

Anansi nanga Kownu

Anansi na wan meti di abi furu triki. Efu Anansi no abi moni ai prakseri ala sortu fasi fu kon na moni. Dan now Kownu ben abi na baka en oso, leti sei en kamra wan moi krontobon. Èn ala sma sabi taki krontobon na wan grati skin bon. Soso na tapsei a abi palm. Dan a bon ben furu nanga kronto.

Anansi prakseri taki: “Man, mi abi moni fanowdu. Fa m’e go du a san’ disi fu fen’ moni na Kownu?” Dan Anansi teki a laatste pikin fu en, a leri en taki: “Y’e go suku fu tan na tapu a bon fu Kownu. Dan ala mamanten fruku yu mus singi:

Kownu e go dede,
Kownu e go dede.
Suma e go tron kownu?
Anansi e go tron kownu.”

Ala mamanten Kownu e yere a sani disi. Ai yere a sani. Kownu taki: “San! M’e go dede? Anansi e go tron kownu? San na a sani di e singi so na tapu a bon?” Ala mamanten fa yu si Kownu wiki ai yere a singi. Ai yere a singi. Kownu seni wan fu den srudati fu en go kari Anansi.

Ma Anansi ben sabi taki a derde dei Kownu e go seni kari en. Dan Anansi taigi Ma Akuba taki: “We yere, ef’ Kownu sen’ suku mi, taigi en taki mi e siki.”

Di a srudati doru a mamanten, a go na Ma Akuba, a taigi Ma Akuba taki: “Kownu sen’ kar’ Anansi.”

Ma Akuba luku fruwendru, a taki: “Anansi? Omeni wiki langa Anansi e siki!”

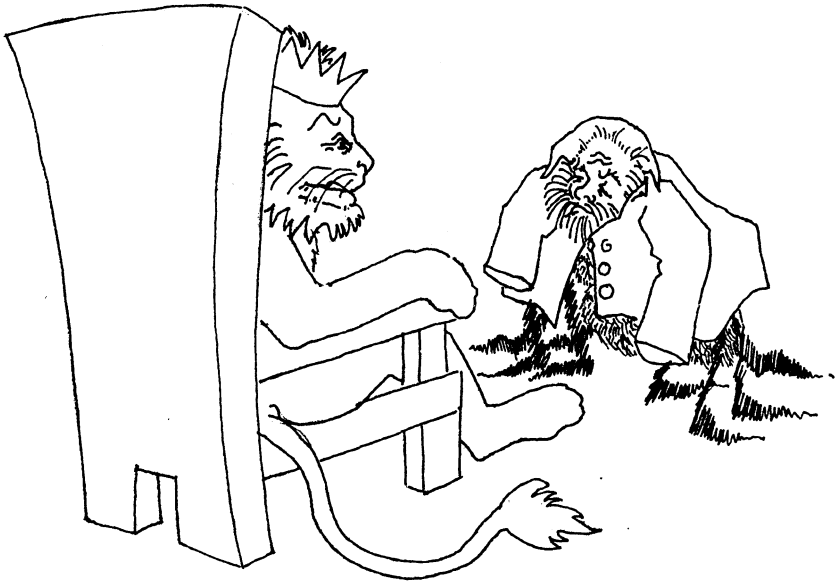
Ma a man taki: “Iya, ma Kownu ab’ en fanowdu.”

Dan Ma Akuba taki: “We dan i go taigi Kownu tak’ Anansi e siki.”

A dei dati heri dei a singi e singi. Kownu kon ferferi. Omeni man e luku na tapu a bon e taki: “Sanede y’e meki so? A winti e wai so. Na Gado e singi fu taigi Kownu tak’ ai go dede.” Ma Anansi na a wan enkri man di kan yepi den nanga a tori dati.

Kownu sidon, a prakseri. A seni a srudati taki a mus go luku efu Anansi e siki, a mus tyari Anansi kon. Di a srudati doru a taigi Ma Akuba san Kownu taki. Ma Akuba teki a srudati, a tyari en go sori taki Anansi e siki. Srudati taki: “We, ma yu mus kon go na Kownu. M’e go tyari yu ini wan wagi fu Kownu.”
Aaa, dati na san Anansi ben wani.

Anansi domru ensrefi, a weri wan fraka dyakti na en skin, dati en noso wawan e kon fu si. Di a doru na Kownu moro Anansi e beifi. Kownu taki: “Anansi, yu siki ma mi sen’ kar’ yu kon. Sowan tori e psa dyaso, sowan tori e psa dyaso. Ef’ yu kan puru a san’ gi mi na ini a bon, dan mi sa gi yu wan af’ ton nanga moni.”

Anansi taki: “Mi kownu, fa m’e siki, fa m’e go pur’ en? Mi no man kren bon. Luku fa mi swaki.”

Kownu taki: “Anansi, y’e tan dri dei dya. M’e bor’ bun nyanyan gi yu, mek’ yu nyan, meki yu kisi krakti.”

Fosi dei Anansi nyan. A tweede dei a opo sidon, a seki en ede. Kownu nanga den diniman e luku, den si taki Anansi e kisi krakti. Dan fruku mamanten Anansi e yere a singi. Dan a derde dei Anansi taki: “Mi kownu, pe den sani de di yu o gi mi?”

Kownu sori Anansi taki: “We, disi y’o kisi, disi y’o kis’ nanga wan af’ ton moni. Ma yu mu puru a sani gi mi. Go na tap’ a bon. Tak’ nanga Gado bika ala sma taki disi na Gado e warskow mi.”

Anansi taki: "Mi sa pinapina." Dan Anansi taki: "Mi kownu, a betre yu meki den lobi pikin oli gi mi na mi skin."

Den lobi oli ala Anansi fini futu, ala en baka. Anansi kren go pikinso na ini a bon, dan a lon saka baka. A taki: "Mi kownu, mi yer' en. Mi yer' en, mi yer' en baka, mi yer' en."

Kownu taki: "Anansi, no frede. Go!"

Anansi kren go na tapu a bon. Di Anansi go na tapu a bon, Anansi e luku lontu. Ala sma e luku san Anansi e du. Anansi opo en anu go na loktu. A taki: "Mi Gado, no strafu mi kownu so. A n'e go gridi fu gi mi san nanga san a pramis' mi. We yep' en. Mi begi yu, no strafu en so."

Dan Anansi no kon nanga wan weri leki a puru a pikin froiti, di a boi ben froiti den sani, na en anu. Bika so hei, awas' a boi e bari, Kownu no yere. Dan Anansi saka kon baka na gron.

Dan di Anansi saka kon na gron dan a taki: "Kownu, i mus gi mi san yu pramis' mi."

Kownu taki: "Baka dri dei, i kan kis' san mi pramis' yu, te mi no yere a sten moro."

Anansi taki: "A bun, dat' mi e libi na yu abra, mi kownu. Bika ef' yu no e gi san yu pramisi, dan i ferstan tak' a sten sa singi baka."

A dei dati Anansi gwe nanga wagi baka na oso, a neti dati Kownu no yere noti. A tweede neti a no

yere noti. A derde dei Kownu sa yere taki: “Ef’ yu du san yu taki dan mi e gwe.”

Den sma nanga Kownu tnapu, den si wan sani frei leki wan schaduw go na loktu. Dan so Kownu seni a moni gi Anansi. Dan na so a tori fu Anansi nanga Kownu kba.

Anansi nanga Akuba

So dan wi e abi ete wan tori fu Anansi. Anansi nanga Ma Akuba ben e libi. Anansi abi twarfu pikin, èn un sabi taki Anansi gridi. A ben wani nyan ala den pikin nyanyan. Ma Akuba no ben man nanga a pina moro, so meki a go na wroko. Dan ala dei Ma Akuba e bori supu gi den pikin, moi supu: kaw bonyo, fowru. Dan Anansi e luku a sani.

Dan Anansi go na wan lukuman, dan a taigi a lukuman taki: Ma Akuba e bori, ma ai gi den pikin moro furu nyanyan moro en. Betre a lukuman meki Ma Akuba siki, dan ai go poti Ma Akuba na ati-oso.

Dan so wantu wiki psa, Ma Akuba bigin siki: korsu, korsu, korsu, korsu. Anansi taki: “We, Ma Akuba, a siki disi, so langa yu no go na datra yu n’e go betre. Èn di mi ben aksi datra, a taki yu mus kon na at’oso.”

Ma san yu e denki? Anansi prakseri taki ala den nyanyan di Ma Akuba bai, furu na oso, dan en wawan e go nyan a nyanyan. Ma di Ma Akuba ben sabi a sani disi, dan a go na Ba Tigri. Dan a taigi en taki: “Ba Tigri, luku. Someni nyanyan mi poti na oso fu mi bori fu mi kan nyan. Dan Anansi taki mi mus go na at’oso. A go ferter’ datra fa mi e siki.”

Dan Tigri taki: “No sari, Ma Akuba. Mi go leri yu wan koni.”

Dan Anansi tyari Ma Akuba go na ati-oso. Dan Anansi e bori. Aaa, a nyan! Ma now Tigri go wan dei na fu fisiti. So a si ala den sani. Dan Tigri taki: “Wakti, m’o pur’ a fas’ dati gi Anansi.” Dan a dropu wan oli ini a patu pe Anansi e bori. Te Anansi e bori dan a patu e kisi futu ai lon gwe na ati-oso.

Wan dei Anansi bori moi meti, ala sani. Dan Anansi taki ai go nyan wanten. Ma di Anansi opo fu go puru a patu na faya fu poti ini a preti fu en, dan Anansi si a patu e lon gwe. A patu lon, a lon, a lon, a gwe na ati-oso. Ma Akuba nyan, a patu lon kon baka na oso. Na so ala dei a sani e psa, ala dei a sani e psa.

Anansi ati bron, a taki: "Suma e plei mi a plei disi? Ala dei te m'e bori mi patu, ai lon gwe na at'oso." A no abi no wan koni fu a sani disi. Fa a nyanyan saka kmopo, nomo a patu kisi futu, a patu e lon. Anansi e luku a sani go e luku a sani kon.

Anansi taki: "Now dan m'e go pur' Ma Akuba na at'oso baka, mek' a kon na oso. Dan w'e go si fa a sani e go."

A dei di Ma Akuba kon na oso, Anansi bori, a saka a patu, a si a patu sidon. A patu no lon. Now Anansi taki: "I sabi, Ma Akuba, i naf' go moro na at'oso. Tan na oso dan mi sa bori, dan yu sa nyan." A so Ba Tigri kisi Anansi, puru na fufuru gi en.

Anansi tron domri

Wan dei a so Anansi waka. A no abi wroko. A prakseri: “Fa mi go du?” Anansi luku go, Anansi luku kon. Anansi seni plakarti ala presi, papira taki en tron domri. Kownu srefi yere taki Anansi tron domri. Kownu taki: “San? Sens’ oten Anansi sab’ fu preik’ a evangelie?” Kownu taki: “Wakti, m’e go sen’ kar’ a boi.”

Dan di Kownu seni kari Anansi, Anansi go. Anansi tyari wan bijbel di en srefi meki. Anansi bigin leisi a evangelie gi Kownu. Dan Kownu e seki en ede. A taki: “Ai, a boi koni. A boi leri. Ai.”

Dan Anansi taigi Kownu taki: “Mi kownu, wan sani manker’ mi. Mi no abi wan blaka paki.”

Kownu taki: “Fu sanede yu mu ab’ a blaka paki?”

“Te mi e go preik’ a evangelie na strati, mi mus wer’ a blaka paki.”

Kownu gi Anansi wan blaka paki, moi blaka paki. A puru en ini en kasi gi Anansi, fu Anansi kan preiki a evangelie.

Ma san yu denki Anansi du? A no evangelie a ben go preiki. A gwe na wan tra kondre, dan a seri a blaka paki fu Kownu. Dan Anansi saka kon baka. Bika dan Anansi feni moni.

Ma now di Anansi kon dan Kownu kari Anansi taki: “So yongu, fa a waka?”

A taki: “We, mi kownu, mi waka a heri Caraibisch gebied. Bigi nen den man gi mi.”

Ma dan Kownu taki: “San? Dan i mu ori wan preik’ dya.”

Ma now Anansi no abi a paki fu weri, bika a seri a paki kba. Dan Anansi prakseri fa ai go du. Anansi ben abi wan owru jas nanga wan owru bruku. Dan Anansi weri en. Dan di Anansi weri en a prakseri: “Fa m’è go du now? A krosi mu blaka.”

Dan a waka go na wan smeti wenkri. Yu sabi fa den man e wroko drape. Den abi ala sortu sani. Dan Anansi fringi en ai, a si wan patu sidon drape nanga tara. Dan Anansi reken taki efu a go sidon na ini a tarapatu, dan a krosi o kon blaka.

Ma now di Anansi sidon ini a tara, a fasi na ini a tara, a no man kmopo moro. Na so a kisi ensrefi. Dati na a kba fu a tori.

Anansi nanga den pikin fu en

Mi o ferteri wan tori fu Anansi nanga den pikin fu en. Wan dei Anansi kmopo na wroko. Dan a kari ala den pikin fu en kon na wan. A taki: “Mi pikin, mi n’e wroko moro. Mi las’ wroko. Fa m’e go du? Mi no abi moni. Ma yere, m’e go leri yu wan sani. Te mamanten te un wiki, dan un alamala mu go luku pe den sma e prani koro. Dan un e kot’ koro, tyar’ en kon gi mi. Dan m’e go ser’ a koro na wowoyo.”

Fa Anansi taki na so ai du. Ma den pikin no gwe go fara, leki den tan krosbei fu den oso. Bika drape wan bigi wei ben de pe wan buru ben prani koro. Now a buru e krutu e taki ai lasi someni koro. A no sabi pe den koro e go. Ma Anansi gventi fu go na buru na fu fisiti. So meki a yere san a buru e taki.

Wan dei di den ben koti dri saka koro tyari gwe, Anansi go seri en na wowoyo. Di a buru go ini en gron a si taki na dri saka koro koti gwe. Anansi go na buru baka na fu fisiti, dati na fu a kan yere san a buru o taki. Dan a buru brasa en a taki: “Anansi, mi boi, wan sani e psa nanga mi dya. Wan sma e kon, ai fufuru mi koro tyar’ gwe.”

Anansi taki: “Man! Luku bun. Na a boi Konkoni e prei a sani.”

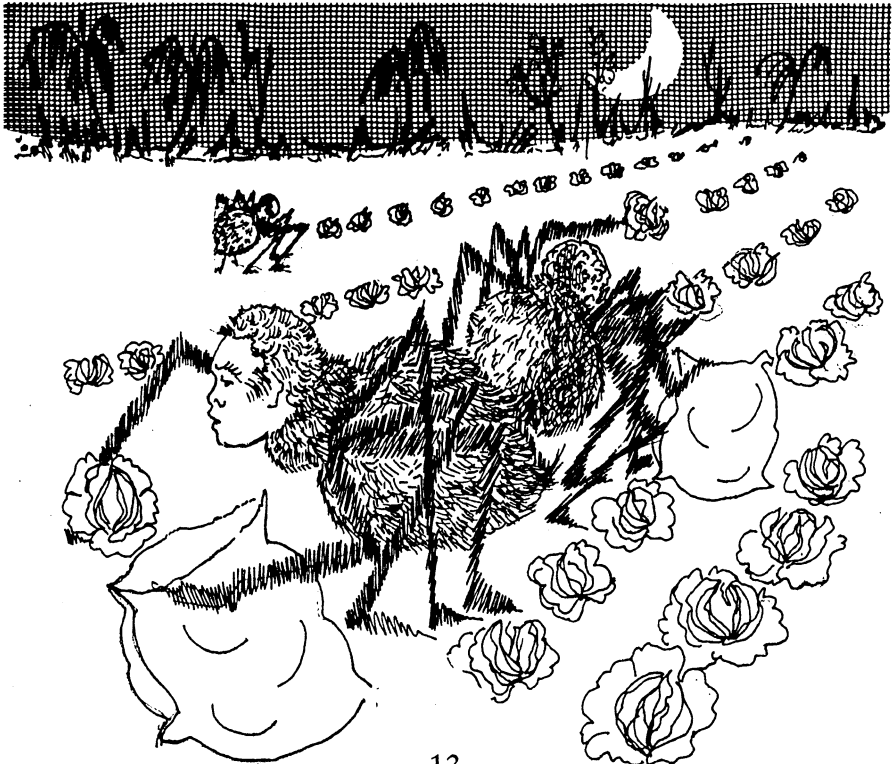
A buru taki: “Mi no e si Konkoni dya dis’ sei e waka.”

Anansi taki: “Wakti kon, ef’ yu wan’ gi mi wan moni, m’e kis’ a fufuruman gi yu.”

Dan a man taki: “Yere dya, Anansi. Mi kan gi yu wan moni, ma i mu tyar’ a fufuruman langa, langa, langa kon gi mi.”

Anansi taki: “A bun. A no takru.”

Dan a sèm neti den boi fu Anansi fufuru baka feifi saka. A man ati bron, a man ati bron. A lon go na Anansi oso taki: “Yongu, fa y’e sribi? Yu n’e wiki fu suku a man gi mi.”

Anansi taki: "Mi masra, waktu. Safrisafri bun moro es'esi."

Anansi weri en krosi, a go na Konkoni. A taigi Konkoni taki: "Yere, dineti mi abi wan wroko fu yu."

A taki: "Pe?"

A taki: "We yere, un mu go hari wiwiri puru ini a koro gron. Ma te neti a buru taki kon har' a wiwiri puru."

Konkoni taki: "Hm, net' wroko. Mi no lob' en."

Anansi taki: "Na moi moni a man o pai yu."

Konkoni taki: "A bun."

Anansi taigi a buru taki: "We yere, i no mu pot' faya ini yu gron. Tide neti m'o waka safri dan m'o kis' a fufuruman."

Ma now di Anansi nanga Konkoni e wroko ini a gron taki den puru wiwiri, dan Konkoni luku go a luku kon. A no fertrow a sani. Nomo Konkoni no kon nanga wan weri, dan a waka go tnapu na baka wan bigi bon. Dan Anansi e drai, ai suku Konkoni. Ai suku en, ai suku en, ai suku en. A no man feni en.

A yuru dati a buru prakseri taki: "I sab' san m'o du? M'e kmopo safri go luku suma na a sma di de na ini a gron." A ten a buru doro na ini a gron a si Anansi. A kisi Anansi, taki: "Na yu na a fufuruman."

Anansi bari: "A no mi! Na a boi Konkoni baka mi ben e lon, na a boi Konkoni baka mi ben e lon!"

A man taki: “A no tru. Na yu.”

Nomo Konkoni dyompo knopo na baka a bon. A taigi en taki: “Masra, a no mi. Na en, Anansi. Na luru mi sref’ kon lur’ en. I no si fa mi knap’ na baka a bon e pus’ mi ede?”

A so Konkoni kisi Anansi baka.

Anansi nanga Tyotyofowru

We now wi o ferteri wan pikin tori fu Anansi nanga Tyotyofowru. Ala sma sabi taki Tyotyofowru na wan pikin meti, wan pikin fowru. Tyotyofowru no e kon moro bigi leki san a de.

Ma wan dei Tyotyofowru ben de ini wan bigi nowtu. A prakseri: “Fa m’e go libi, fa m’e go du?” Dan a kisi na ini en prakseri taki: “Ai, Anansi e kis’ ala meti, ma m’e go kis’ en now.” Dan Tyotyofowru frei go na Anansi oso. Di a doro dan a naknaki a tapu a doro.

Anansi taki: “Suma drape?”

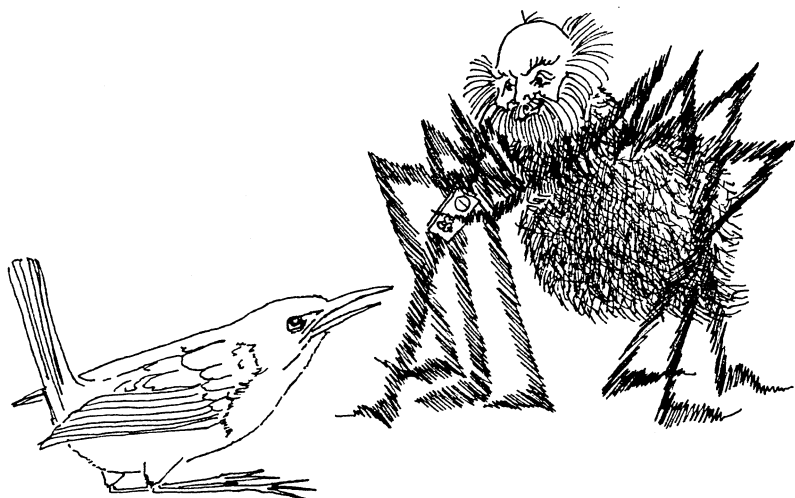
A taki: “Na mi, Ba Anansi. Na mi Tyo’fowru dyaso.”

A taki: “Tan. Mi e kon.” Anansi go, a opo a doro gi Tyotyofowru. Di a si Tyotyofowru, a taki: “San du yu? Fa yu kon tan so? Fa a gersi yu kon moro pikin?”

Tyotyofowru taki: “Ba Anansi, angri, angri e kiri mi. Mi no abi sensi fu bai nyanyan. I no kan leni mi wan moni fu yu?”

Anansi taki: “Ai, mi sa leni yu a moni.”

Tyotyofowru taki: “Ba Anansi, i kan len’ mi a moni te mi kon moro bigi? Dan mi go pai yu baka.”

Anansi taki: "A bun." A gi Tyotyofowru a moni dan Tyotyofowru gwe.

Ma Anansi e luku ala dei, ala wiki, ala mun. Tyotyofowru no e kon moro bigi. Anansi taki: "Hm? Fa Tyo'fowru n'e kon moro bigi?"

Di Konkoni yere a sani disi a taigi Anansi taki: "Yu boi Anansi, yu de koni sote. Yu no si tak' Tyo'fowru e ori yu na spotu? Sens' oten Tyo'fowru e kon moro bigi? Tyo'fowru e tan wan."

Anansi ati bron. Anansi taki: "Mi Anansi, wan pikin Tyo'fowru kon kisi mi? Tan, mi e kon."

Dan Anansi teki wan tyapu, dan te a si Tyotyofowru ai go tyapu en kiri. Ma di a gwe nanga a

tyapu na en baka dan a miti nanga Ba Tigri. A taki:
“Ba Tigri, yu no si Tyo’fowru?”

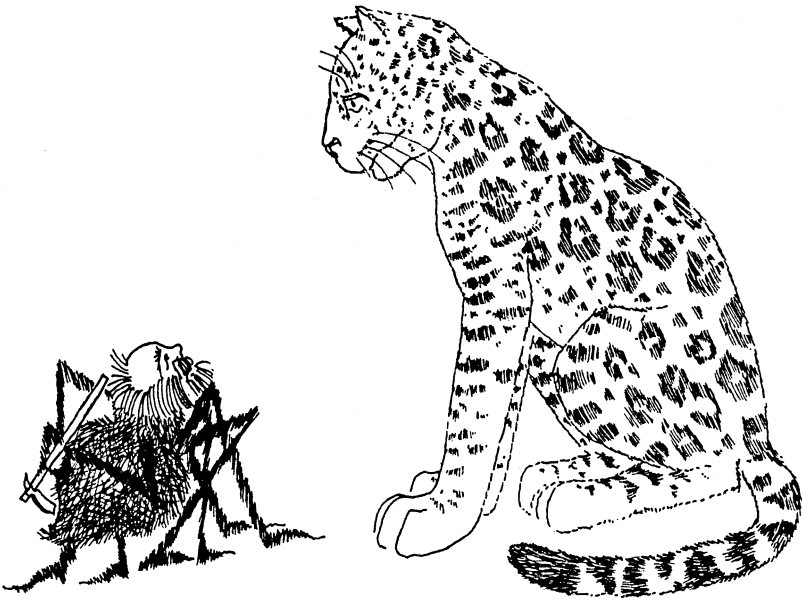
Tigri taki: “San de fu du? San de fu du nanga yu,
man? Pe y’e go? Skowtu e go teki yu, man. Na
mankeri yu e go gi en.”

A taki: “Tyo’fowru prei mi.”

Tigri taki: “Wakti, san a du?”

“Tyo’fowru leni moni na mi. Dan a taigi mi taki
te a kon bigi dan ai go pai mi. Ma now mi yere tak’
Tyo’fowru n’e kon bigi moro.”

Tigri taki: “Ai Anansi, yu denk’ na yu wawan tyar’
triki. Tyo’fowru kisi yu moi.”

“Yes, sir” nanga “No, sir”

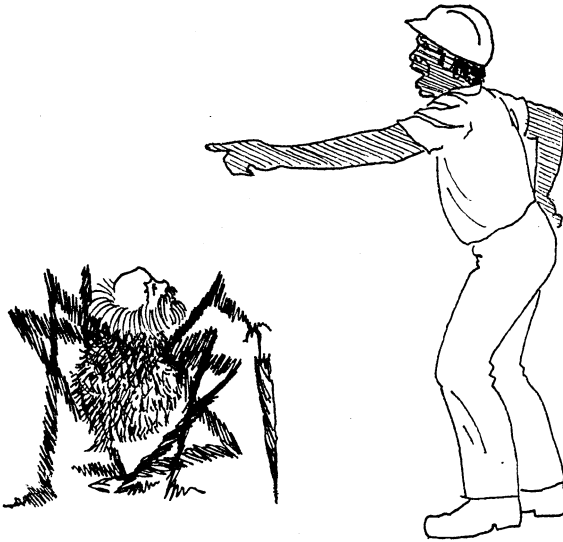
Anansi no ben abi wroko. Anansi prakseri taki ai go suku wroko. Ma now fa a go suku wroko? Bika Anansi no sabi wroko. Anansi prakseri taki en abi moni fanowdu. A go na wan basi dan a taigi a basi taki en na Ingrisman èn a kon suku wroko.

Dan a basi aksi en taki: “Sort’ wroko yu kan du?” Dan Anansi taki a kan du ala wroko. Ma now, ala sma sabi taki Anansi e lei. A no sabi fu du noti. Ma Anansi wani moni.

A basi teki Anansi na wroko. Te a basi kari Anansi taki: “Anansi, kon dyaso na mi,” dan Anansi e taki: “Yes, sir.” Te Anansi musu go puru a bowtu fu a doro fu a kan wroko drape, dan Anansi e taki: “No, sir.” Dan a man e taki: “Hm, te mi gi yu wroko, yu e taki: ‘No, sir’. Te m’e gi yu moni y’e taki: ‘Yes, sir’. San na yu, wrokoman efu no-sir-man?”

Anansi taki: “Nono nono, man. No mek’ spotu nanga mi. Mi na bigi wrokoman.” Ma Anansi e lei. Anansi no wani wroko.

A man hori Anansi wantu dei, ma Anansi no wani wroko. Ma te satra e kon Anansi e opo anu fu teki a moni. Na so Anansi prei a sani wantu dei nanga a man, dan a man prakseri taki: “We yere, no-sir-nanga-yes-sir, mi no abi yu fanowdu moro. Dus yu

kan gwe.” Dan Anansi opo anu baka fu teki moni, bika a ben wroko tu dei na ini a wiki: munde nanga tudewroko. Dan a man taki: “Nono nono, moni fu yu no de. Boi, betre yu gwe hesbiten.”

Dan Anansi pref, a taki: “Yes, sir’ efu ‘No, sir’.” Anansi bigin nanga a man: “Man, pai mi. Ef’ yu no pai mi, m’e go kari skowtu, want mi wroko.”

Dan a man taki: “O, o, a so wan man yu de. Yu ben de fos’ Ingrisman. Na soso ‘No, sir’ nanga ‘Yes, sir’ i sabi. Ma now di mi e seni yu gwe, dan i tron gewoon Srananman fu tak’ y’e go kari skowtu. We gwe hesbiten, gwe go kari skowtu.”

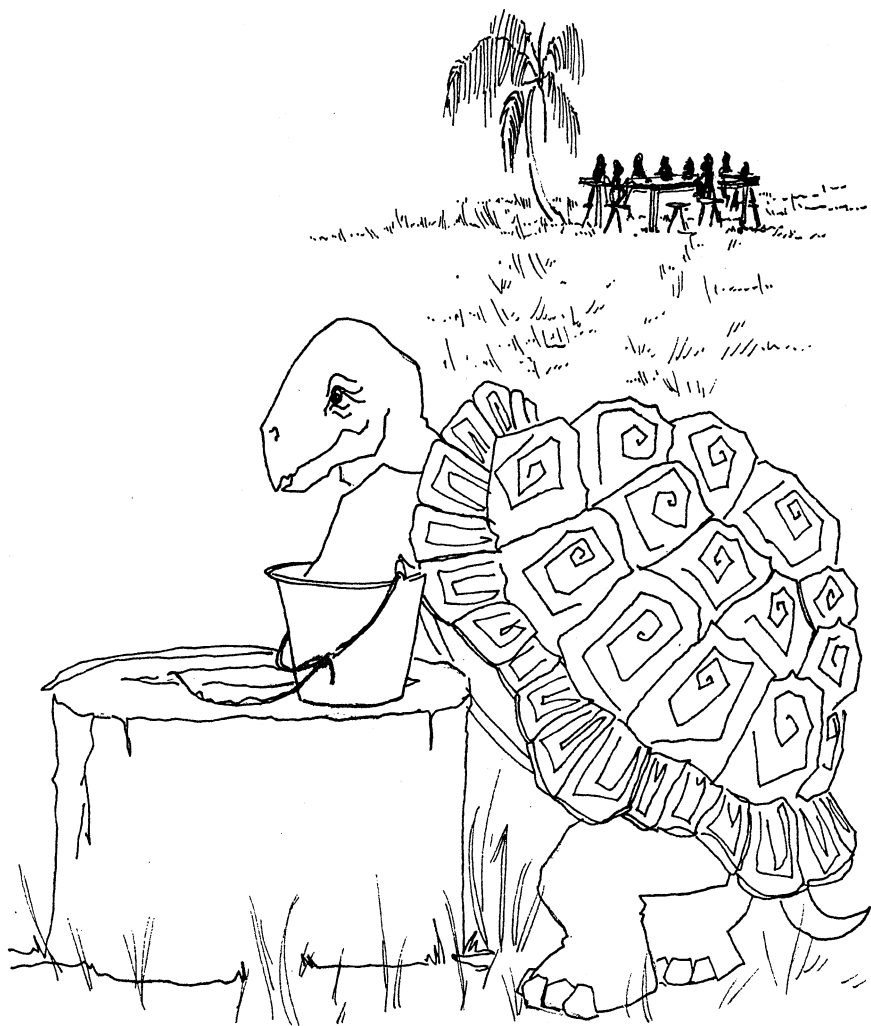
Ma a pisten dati Anansi no go kari no wan enkri skowtu. Anansi lon gwe. Bika Anansi sabi taki a ben bedrigi a man.

Anansi nanga Sekrepatu

So, now wi o ferteri wan pikin tori fu Anansi nanga Sekrepatu. Anansi ben friyari so Anansi ben gi wan bigi fesa. Anansi kari ala den meti fu a heri busi fu kon na en, bika ai go gi wan bigi tafra. A bigi tafra dati na fu bori nyanyan gi den. Ala sma di e kon na tafra mus nyan. Ma now di Anansi kari ala den meti kon, dan Sekrepatu srefi kon na a fesa. Di a fesa bigin den man e prei poku, den dansi. Dan di a yuru kisi fu den go nyan, Anansi taki: “Ala sma mu go was’ den anu bifo den kon na tafra.”

Ma now ala sma sabi fa Sekrepatu e waka; a no e waka esi. Anansi ben meki wan bigi peti na bakadyari te farawe, so yu e ferstan san e psa. Den tra sma e go es’esi, wasi anu, kon baka, sidon na tafra. Sekrepatu now, te fu a waka doro na bakadyari te fu a waka kon baka na fes’ sei, den trawan kba nyan. Iniwani sma kan ferstan taki a nyanyan san libi, Sekrepatu no e go man nyan en. Ma Anansi ben sabi dati. Na fu espresi a du dati. Anansi gridi. Na fu dat’ede a no gi Sekrepatu nyanyan.

Ma now di Sekrepatu waka wan futu go, wan futu kon, wan futu go, wan futu kon, a doro na a trafo. Dan di Sekrepatu doro, dan nyanyan no ben de moro tapu a tafra. A so Sekrepatu dyompo go a tapu a

sturu fu go luku tapu a tafra. Nyanyan no de moro. Dan now Sekrepatu ati bron, a gwe ini en oso.

Wantu wiki psa. Dan Sekrepatu taki: “Anansi ben kisi mi, ma dis’ leisi di fu mi e go moro hati gi en.” Sekrepatu piki ala den meti na busi taki en friyari. A go gi wan bigi tafra. Meti, kuku, aaa... a ben lai na tafra futru. Ma now a ben de wan sari tori gi Anansi fu yere pe a fesa disi go ori. Sekrepatu taki: “A fesa dati w’e go nyan na ondro watra.” Ala sma sabi taki Anansi lekti. Anansi no man saka go na ondro watra.

Anansi now kisi a boskopu fu a fesa disi, a breiti. Ma dan a trawan san tyari a boskopu kon na Konkoni èn Konkoni na wan man a lobi fu dreigi. Now Anansi breiti taki ai go nyan na Sekrepatu. Nomo Konkoni taigi en taki: “We, mi ba Anansi, yu mu wer’ wan jas, bika na ondro watra w’e go.”

Anansi taki: “Ma dan fa a jas e go tan na mi skin. Mi lekti sote.”

Anansi, heri wiki a waka piki ston. A leni wan jas fu wan man: a leni wan bigi bruku fu bofru, nanga bofru jas. Dan Anansi weri a bruku nanga a jas dan a lai ala den saka fu a jas nanga ston. Na so Anansi ben kan go na ondro watra.

Fa yu si Anansi doro, ala sma e luku taki Anansi doro. Anansi taki: “Odi, ba. Mi doro.”

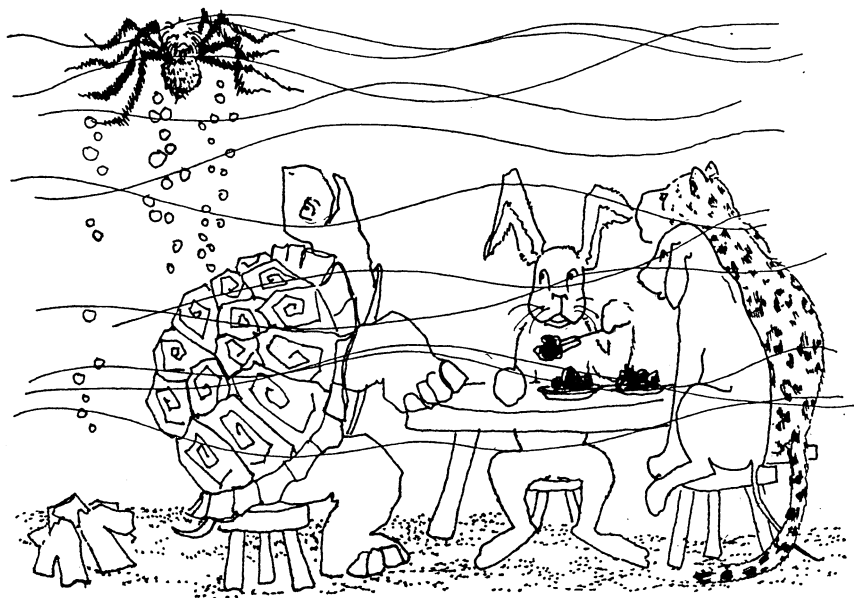
Den taki: “Ai.”

Anansi sidon. Poku e prei. Anansi weri a jas, dus a drai moi. Ma di a yuru doro fu nyan, nomo Sekrepatu taki: “We, na mi friyari tide èn ala sma te a friyari, a mag ab’ wan winsi f’en. Èn mi winsi de taki ala sma, mansma di e go na tafra mus pur’ en jas anga.”

Anansi skreki, piri en ai so. Fa yu si Anansi puru en jas, a so fulubflufub, Anansi frei go na loktu baka. Bika Anansi no ben abi hebi moro fu tan na ondro a watra.

Anansi prakseri sote di a sidon a tapu a watra. A yere sani e naki. Preti e naki na ondrosei. Anansi prakseri san ai go du. A gwe na oso. A suku wan bigi koto, a weri a koto, a furu a koto nanga ston, udu. Anansi saka ondro watra. Fa yu si Anansi doro, a si fa den man e ori bigi meti na den anu e nyan. Nomo Sekrepatu taki: “Anansi, i mu pur’ a koto.”

Fa yu si Anansi puru a koto, a so a frei go na loktu baka. Anansi ati bron. A taki: “Ai, Sekrepatu kis’ mi. A kis’ mi. Ma dat’ na mi srefi ben wani. Bika na san mi ben prei Sekrepatu, na dati Sekrepatu e prei mi baka.”

Anansi en de Koning

Anansi heeft allerlei streken. Wanneer hij geen geld heeft dan bedenkt 'ie van alles om het te krijgen. Zo had de koning een mooie cocospalm achter zijn huis, precies naast z'n kamer. En iedereen weet dat deze palm alleen blad heeft boven aan. De stam is kaal. Aan deze palm zaten veel cocosnoten.

Anansi dacht: "Jonge, ik heb geld nodig hoor. Hoe kan ik op een slimme manier geld van de koning los krijgen?" Toen zette Anansi z'n jongste kind boven in de cocospalm en zei hem: "Elke ochtend moet je zingen: 'De koning gaat sterven! De koning gaat sterven! Wie moet er dan koning worden? Anansi wordt de koning.'"

Iedere ochtend hoorde de koning het gezang. Hij vroeg: "Wat betekent dat? Ga ik sterven en wordt Anansi koning? Wat betekent dat gezang daar hoog in de cocospalm?" Elke ochtend hoorde de koning het weer. Tenslotte stuurde de koning een van z'n soldaten naar Anansi om hem op te halen.

Anansi wist dat de koning hem zou roepen op de derde dag en zei tegen Akuba: "Luister, als de koning me laat roepen, moet je zeggen dat ik ziek ben."

Toen de soldaat die ochtend kwam en aan Akuba zei dat de koning Anansi liet roepen, keek Akuba heel verbaasd en zei: "Anansi? Al heel wat weken is hij ziek."

De man antwoordde: "Ja, maar de koning heeft hem nodig."

Akuba zei: "Nou ja, vertel de koning maar dat Anansi ziek is."

Die dag klonk het gezang de hele dag door. De koning werd boos. Veel mensen keken naar boven naar de boom. Ze zeiden: "Waarom gebeurt dit? Het moet haast de wind

wel zijn. Of misschien is het God die zingt en de koning vertelt dat hij gaat sterven.”

Anansi was de enige die zou kunnen helpen. De koning dacht na. Hij liet de soldaat weer naar Anansi gaan. Al was hij ziek, de soldaat moest hem meebrengen. De soldaat vertelde Akuba wat de koning gezegd had. Akuba nam de soldaat mee naar de zieke Anansi. De soldaat zei tot Anansi: “Je moet mee naar de koning. Ik zal je in een van de koninklijke wagens erheen brengen.”

Dat was nu precies wat Anansi wilde. Hij sloeg een oude, vieze jas om zich heen. Alleen z'n neus stak eruit. Bij de koning aangekomen, bibberde hij vreselijk. De koning zei: “Anansi, ik weet, dat je ziek bent, maar ik moet je spreken. Luister naar wat er hier de laatste tijd gebeurt. Als jij kan zorgen dat datgene wat in de boom zit, verdwijnt, dan geef ik je een halve ton in geld (f50.000).”

Anansi antwoordde: “Koning, kijk hoe ziek ik ben. Hoe kan ik dat ding wegmaken? Ik kan niet de boom inklimmen. Zie, hoe zwak ik ben.”

De koning zei: “Anansi, je moet hier drie dagen blijven. Ik zal speciaal voedsel voor je laten halen, zodat je weer op krachten komt.”

De eerste dag at Anansi. De tweede dag zat hij op en schudde z'n hoofd alsof hij duizelig was. De koning en zijn bedienden sloegen hem gade en zagen dat hij sterker werd. 's Ochtends vroeg hoorde Anansi het zingen. Op de derde dag vroeg Anansi: “Mijn Koning, waar zijn de dingen die u mij gaat geven?”

De koning liet ze Anansi zien en zei: “Dit krijg je allemaal plus een halve ton geld. Maar eerst moet je dat ding voor me wegmaken. Ga naar de top van de palm en praat met God, want iedereen zegt dat het een waarschuwing van God is.”

Anansi zei: “Ik zal 't proberen,” en hij vervolgde, “Koning, het zou goed zijn als uw bedienden mijn rug

inwreven met olie.” Dat gebeurde, ze wreven z'n rug en voeten in met olie.

Anansi klom tot boven in de boom en liet zich meteen weer naar beneden glijden. “Mijn Koning, ik hoorde het, ik hoorde het, ik hoorde het weer, echt, ik hoorde het.”

De koning zei: “Anansi, wees niet bang. Ga!”

Anansi klom weer naar boven. Toen hij bovenin gekomen was, keek hij rond. Iedereen keek naar hem om te zien wat hij zou doen. Anansi gooide z'n armen in de lucht en zei: “God, straf de koning niet op deze manier. Hij zal niet gierig zijn met wat hij me beloofde. Help hem dus. Ik smeed u, straf hem niet op deze manier.”

Dat leek Anansi wel voldoende zo. Hij nam de kleine megafoon af van zijn jongste zoon, die hij had moeten gebruiken omdat de boom zo hoog was. Zelfs als de jongen geschreeuwd had, zou de koning hem niet gehoord hebben. Daarop klom Anansi naar beneden.

Toen hij beneden stond zei hij: “Koning, nu moet u me geven wat u me beloofd hebt.”

De koning antwoordde: “Over drie dagen. Als ik drie dagen de stem niet meer gehoord heb, dan krijg je het.”

Anansi zei: “Dat is goed. Ik zal me naar uw wil voegen. U begrijpt natuurlijk wel, dat de stem terug gaat komen als u niet doet wat u beloofd heeft.”

Anansi ging met de wagen naar huis. Die nacht hoorde de koning niets. De tweede nacht hoorde de koning niets. De derde nacht hoorde hij: “Als u doet wat u zegt, dan ga ik weg.” De mensen en de koning sprongen op en zagen iets wegvliegen in de lucht dat leek op een schaduw. Toen stuurde de koning Anansi het geld.

Zo eindigt het verhaal van Anansi en de koning.

Anansi en Akuba

Hier is nog een verhaal over Anansi. Anansi en moeder Akuba woonden samen en hadden 12 kinderen. Anansi was gierig. Hij at het eten van de kinderen op. Moeder Akuba kon het niet langer aanzien hoe de kinderen daar onder leden, dus ging ze uit werken. En elke dag kookte ze dan heerlijke soep voor de kinderen met kluif en kipbeen. Anansi mocht alleen maar toekijken.

Toen ging Anansi naar een medicijnman en vertelde hem dat Akuba wel kookte maar al het eten aan de kinderen gaf en maar heel weinig aan hem. De medicijnman deed er goed aan haar ziek te maken. Dan zou hij, Anansi, haar naar 't ziekenhuis brengen.

Na een paar weken werd Akuba ziek. Ze kreeg koorts. Anansi zei: "Je moet naar een dokter gaan hoor, Akuba, anders word je niet beter. Ik was bij een dokter en die zei dat je naar 't ziekenhuis moet gaan."

Waar dacht Anansi aan, denk je? Hij dacht aan al het eten dat Akuba in huis had. Alles zou hij nu alleen op kunnen eten. Omdat Akuba wist dat ze naar 't ziekenhuis moest, ging ze naar broer Tijger. Ze zei: "Broer Tijger, moet je horen. Ik heb zoveel eten in huis om te koken en nu zegt Anansi dat ik naar het ziekenhuis moet. Hij heeft de dokter verteld hoe ziek ik ben."

Tijger zei: "Wees maar niet bezorgd, moeder Akuba. Ik ga je iets laten zien."

Nadat Anansi Akuba naar 't ziekenhuis gebracht had, kookte hij en at als een koning! Toen kwam Tijger op een dag langs. Hij zag alles in 't huis. Hij zei tot zichzelf: "Ik zal hem leren zoiets niet te doen." Hij deed een paar druppeltjes van een speciale olie in de pot. En zodra iets gekookt was kreeg die pot pootjes en rende naar 't ziekenhuis.

Anansi kookte heerlijk vlees en andere dingen en dacht: "Ik eet 't direct op als 't gaar is." Maar toen hij de pot van het vuur wilde nemen om z'n bord te vullen, zag hij de pot wegrennen. Hij rende, rende en rende, de hele weg naar 't ziekenhuis. Moeder Akuba at en de pot rende terug naar huis.

Iedere dag gebeurde hetzelfde. Anansi was kwaad. Hij zei: "Wie speelt er een spelletje met me? Elke dag, als ik gekookt heb, rent de pot naar 't ziekenhuis."

Anansi wist niet wat hij doen moest. Zodra het eten klaar was, kreeg de pot plotseling pootjes en rende weg. Anansi zag hem gaan en terugkomen. Toen zei hij: "Ik ga Akuba uit 't ziekenhuis weghalen en weer thuis brengen. Dan zullen we eens zien of 't nog steeds gebeurt"

Op de dag dat Akuba thuis kwam, kookte Anansi het eten. Hij nam de pot van het vuur en zette hem neer. Hij rende niet weg. Toen zei Anansi: "Weet je Akuba, je hoeft niet meer naar 't ziekenhuis te gaan. Blijf maar thuis. Ik zal voor je koken."

Op deze manier nam Tijger Anansi te pakken en zorgde dat hij niet meer stal.

Anansi wordt dominee

Op een dag gebeurde er het volgende met Anansi. Hij had geen werk en dacht erover wat hij nu zou gaan doen. Hij dacht over 't een; hij dacht over het ander. Toen kreeg hij een idee. Hij stuurde overal het bericht rond dat hij dominee geworden was. Zelfs de koning hoorde het. Hij zei: "Wat? Sinds wanneer weet Anansi hoe hij het evangelie moet prediken? Wacht, ik laat hem ophalen."

De koning liet Anansi komen en Anansi kwam. Hij had een bijbel bij zich die hij zelf gemaakt had. Hij begon het evangelie aan de koning voor te lezen. De koning

schudde 't hoofd. Hij zei: "Nou, nou, die jongen is knap, hij heeft geleerd hoor."

Toen zei Anansi tot de koning: "Mijn koning, één ding ontbreekt me nog; ik heb geen zwart pak."

De koning vroeg: "Waar heb je een zwart pak voor nodig?"

Anansi antwoordde: "Als ik op straat het evangelie preek, dan moet ik een zwart pak aan." De koning gaf Anansi een mooi zwart pak uit zijn eigen klerenkast, zodat Anansi het evangelie kon prediken.

Maar wat denk je dat Anansi deed? Hij ging het evangelie helemaal niet prediken. Hij ging naar een ander land en verkocht daar het zwarte pak van de koning. Toen kwam hij terug, want hij had nu geld.

Nadat Anansi terug was, liet de koning hem roepen en vroeg: "Zo jongen, hoe ging het?"

Anansi antwoordde: "Wel, mijn koning, overal waar ik heenging in het Caraïbisch gebied, gaven de mensen hoog op over mij."

Toen zei de koning: "Zo, dan moet je hier ook maar een dienst houden."

Anansi had echter geen pak meer om te dragen; dat had hij verkocht. Hij dacht diep na over wat hem nu te doen stond. Hij had nog een oude jas en een broek. Die deed hij aan en hij dacht bij zichzelf: "Wat moet ik nu doen? De kleren moeten zwart zijn."

Hij ging naar de smid. Je weet wel hoe de mensen daar werken. Ze hebben er van alles. Anansi keek rond en zag een pot staan met teer erin. Hij dacht: "Als ik nu helemaal in die teer ga zitten, dan worden al m'n kleren zwart."

En dat deed hij. Hij zat in de teer. Maar toen hij er weer uit wilde, ging dat niet. Hij zat vast. Zo mislukte z'n plannetje.

Anansi en zijn kinderen

Dit is een verhaal over Anansi en zijn kinderen. Op een dag kwam Anansi thuis van zijn werk. Hij riep alle kinderen en zei: "Kinderen ik heb geen werk meer. Ik heb m'n baan verloren. Wat ga ik nu doen? Ik heb geen geld, maar ik ga jullie iets zeggen. Morgenochtend, als jullie opgestaan zijn, moeten jullie naar de koolaanplant gaan. Pluk een paar kolen en breng ze mee, zodat ik ze op de markt kan gaan verkopen."

De kinderen deden precies wat Anansi hen zei. Ze hoefden niet ver te lopen, want er was een groot veld vlak bij waar een boer kool gepland had.

Een poosje later hoorde je de boer aan anderen vertellen dat hij zoveel kool verloor en dat hij geen idee had hoe dat gebeurde. Anansi ging regelmatig bij de boer op bezoek. Zodoende hoorde hij alles wat de boer zei.

Op een dag sneden de kinderen genoeg kool om drie zakken te vullen en ze brachten de zakken naar Anansi. Deze verkocht de kolen op de markt.

Toen de boer 't veld inging zag hij dat er zoveel kool gestolen was. Later op de dag bezocht Anansi de boer weer, om te horen wat de boer zei. De boer omarmde hem en zei: "Anansi m'n jongen, er gebeurt hier iets vervelends. Iemand steelt mijn kool."

Anansi zei: "Man! Laten we goed opletten en je zult zien dat Konijn het doet."

De boer zei dat hij Konijn nooit ergens in de buurt zag, dus dat dat wel niet zo zou zijn. Toen bood Anansi aan: "Wacht, als u me iets wilt betalen, dan zal ik de dief voor u vangen."

De boer antwoordde: "Luister goed Anansi, ik kan je wel wat geld geven, maar dan moet je me ook de dief brengen."

Anansi zei: "Dat is goed."

Diezelfde nacht stalen Anansi's jongens 5 zakken kool. De boer was zo kwaad, dat hij naar Anansi's huis rende. "Jongen, hoe kun je nu toch slapen? Waarom pak je de dief niet voor me?"

Anansi antwoordde: "Rustig maar. Geduld is beter dan haast."

Anansi kleepte zich aan en ging naar Konijn. Hij zei: "Konijn. Luister, vannacht heb ik werk voor je te doen."

Konijn vroeg: "Waar?"

Anansi zei: "Luister, we moeten al het onkruid wegtrekken bij de boer. Maar vannacht moeten we ook de kolen snijden zegt de boer."

Konijn antwoordde: "Mm! Nachtwerk hè. Dat staat me niet aan."

Anansi ging verder: "Maar de man betaalt je heel goed."

Dus zei Konijn: "Goed dan maar."

Anansi zei tegen de boer: "Luister, doe geen lichten aan op 't veld vannacht. Ik kruip erheen en reken de dief in."

Terwijl Anansi en Konijn samen op 't veld onkruid trokken, keek Konijn telkens van de ene kant naar de andere. Hij vond de situatie niet prettig. Plotseling had hij er genoeg van. Hij stond op, liep weg en verstopte zich achter een grote boom. Anansi keek om en zocht hem. Hij zocht en zocht, maar kon hem niet vinden.

Intussen dacht de boer: "Weet je wat ik doe? Ik sluip ook naar het veld om te zien wie daar is." Toen de boer in het veld was, zag hij Anansi. Hij greep hem beet en zei: "Zo, jij bent dus de dief."

Anansi schreeuwde: "Nee, ik ben het niet. Ik achtervolgde Konijn, ik achtervolgde Konijn."

De boer zei: "Dat is niet waar, jij bent het."

Opeens kwam Konijn achter de boom vandaan. Hij zei tegen de boer: "Meneer, ik ben het niet. Hij is het, Anansi. Ik zelf bespiedde hem ook. Zag u niet hoe ik achter die boom stond te gluren?"

Zo leerde Konijn Anansi een lesje.

Anansi en Godsvogeltje

Dit is een verhaaltje van Anansi en Godsvogeltje. Iedereen weet dat Godsvogeltje een klein beestje is, een klein vogeltje. Hij wordt nooit groter dan hij is.

Op een dag wist Godsvogeltje zich geen raad meer. Hij vroeg zich af: "Hoe kan ik in leven blijven? Wat moet ik doen?" Toen kreeg hij een idee. Hij zei: "Anansi bedriegt altijd de andere dieren, maar deze keer zal ik hem krijgen." Hij vloog naar Anansi's huis en klopte op de deur.

"Wie is daar?" vroeg Anansi.

"Ik ben het Anansi, ik, Godsvogeltje," zei hij.

Anansi zei: "Wacht, ik kom." Hij deed de deur open voor Godsvogeltje.

Toen hij Godsvogeltje zag, zei hij: "Wat is er met jou gebeurd? Hoe komt het dat je er zo uit ziet? Waarom zie je er zo kleintjes uit?"

Godsvogeltje antwoordde: "Broer Anansi, de honger doodt me. Ik heb geen cent voor voedsel. Kan ik wat geld van je lenen?"

Anansi zei: "Ja natuurlijk, ik leen je wat geld."

Godsvogeltje vervolgde: "Broer Anansi, wil je me het geld lenen tot ik wat groter wordt? Dan zal ik je terugbetalen."

Anansi zei: "Dat is goed." Hij gaf het geld aan Godsvogeltje en deze vertrok.

Anansi bekeek Godsvogeltje elke dag, elke week, elke maand. Maar Godsvogeltje werd niet groter. Anansi zei: "Hm, waarom wordt hij niet groter?"

Toen vertelde Konijn hem: "Jongen, Anansi, jij bent slim hoor. Zie je dan niet dat Godsvogeltje je beet heeft? Hoe kan Godsvogeltje groter worden? Hij blijft altijd zoals hij is."

Anansi was kwaad. Hij zei: "Ik Anansi, bedrogen door een klein godsvogeltje? Wacht man, ik kom eraan." Toen nam Anansi een schoffel. Zodra hij Godsvogeltje zag zou hij hem doodslaan. Maar, toen hij naar hem zocht met de schoffel achter z'n rug, ontmoette hij Tijger. "Broer Tijger, heb jij Godsvogeltje gezien?" vroeg Anansi.

Tijger zei: "Man, wat ben je van plan, wat wil je doen? Je gaat hem pijn doen."

Anansi zei: "Hij heeft me bedrogen."

Tijger zei: "Wacht, wat heeft hij gedaan?"

Anansi vertelde hem: "Godsvogeltje vroeg me geld te leen. Hij zei dat hij het terug zou betalen als hij groter was. Maar nu heb ik gehoord dat Godsvogeltje nooit groter wordt."

Tijger antwoordde: "Zo, Anansi, jij denkt dat jij alleen maar mensen kunt bedriegen. Godsvogeltje heeft je mooi te pakken."

'Ja Meneer' - 'Nee Meneer'

Anansi had geen werk. Hij zou werk moeten zoeken, maar hoe doe je dat. Werken kon hij niet. Maar hij had geld nodig. Hij ging naar een baas, vertelde hem dat hij een Engelsman was en werk zocht. De baas vroeg wat hij kon doen voor werk. Anansi zei: "Alles." Maar iedereen weet dat hij loog. Hij kan niks. Hij wil alleen maar geld.

Telkens als de baas zei: "Anansi, kom hier," dan antwoordde Anansi: "Ja meneer." Maar als hij de deur uit moest om aan het werk te gaan, zei hij: "Nee meneer."

De baas zei: "Wat ben jij er voor één, wanneer ik je aan 't werk wil zetten zeg je 'Nee meneer', maar als ik je geld geef zeg je 'Ja meneer'. Wat ben je, een werker of een ja-knikker?"

Anansi zei: "U moet geen grapje met me maken meneer. Ik ben een goede werker." Maar hij loog. Hij wilde helemaal niet werken.

Een paar dagen probeerde de baas Anansi te laten werken, maar hij werkte niet. Maar toen de zaterdag kwam, was Anansi present om zijn loon te ontvangen. Omdat Anansi een spelletje met hem gespeeld had, zei de baas: "Luister goed meneer de ja- knikker, ik heb je niet meer nodig. Je kunt verdwijnen."

Anansi probeerde wel geld te krijgen, omdat hij die week twee dagen op het werk was verschenen, maandag en dinsdag. Maar de man zei: "Oh nee, geen sprake van. Er is geen geld voor jou. Maak dat je wegkomt." Anansi dreigde de man nu, hij zei: "'Ja meneer' of 'Nee meneer', u kunt me beter betalen, want als u 't niet doet, bel ik de politie. Ik heb gewerkt."

Toen zei de man: "Zo, je bent dus zo'n figuur. Eerst ben je een Engelsman, maar het enige dat je kunt zeggen is 'ja meneer' en 'nee meneer'. Maar nu ik je weggestuurd heb, ben je opeens een gewone Surinamer geworden en zeg je dat je de politie zult roepen. Nou, schiet maar op, roep de politie!"

Natuurlijk riep Anansi geen enkele politieagent. Hij rende weg. Hij wist dat hij de man bedrogen had.

Anansi en Schildpad

Dit verhaal gaat over Anansi en Schildpad. Het was Anansi's verjaardag en hij gaf een feest. Alle dieren van het bos waren uitgenodigd, want hij had heel veel eten klaargemaakt. Iedereen die kwam moest te eten hebben. Omdat Anansi álle dieren uitgenodigd had, kwam Schildpad ook naar het feest. Het feest begon, de muziek speelde en er werd gedanst.

Toen het tijd werd om te gaan eten zei Anansi: "Iedereen moet zijn handen wassen voor tafel." Nu weet je hoe langzaam een schildpad loopt! Anansi had een waterbron achter in de tuin, een behoorlijk eind van huis. Je begrijpt wel wat er gebeurde. Alle dieren liepen zo vlug mogelijk naar de bron, wasten hun handen en gingen terug om te eten. Tegen de tijd dat de schildpad terug kwam in huis, uit de tuin, was er geen eten meer over.

Anansi had dit met opzet zo gedaan, want hij was gierig en wilde Schildpad niets geven. Schildpads gangetje was zó: eerst de ene poot, dan de andere, dan de volgende, enzovoort. Toen hij er eindelijk was, klom hij op een stoel om te kijken wat er op tafel stond. Maar nee hoor, er was niets meer te eten. Schildpad was boos en ging naar huis.

Na een paar weken zei Schildpad: "Anansi heeft me bedrogen, maar nu zal ik hem een gevoelig lesje leren." Hij vertelde alle dieren in 't bos dat hij jarig was en een groot feest zou geven. Er zou vlees zijn, cake... een echt feest. Wat vond Anansi het jammer toen hij hoorde dat Schildpad zijn feest onder water hield. Je weet dat Anansi zo licht is, dat hij niet onder water kán. Desondanks was hij blij met de uitnodiging en het vooruitzicht om met Schildpad te eten.

Konijn kwam ook. Hij is iemand die de gek steekt met mensen. Hij zei: "Anansi, jongen, je hebt wel een jas nodig

nu we onder water gaan.” Anansi leende een jas van Tapir. De hele week liep hij stenen te zoeken. Die deed hij in de jaszak tot deze vol stenen zat.

Zo zou hij onder water kunnen gaan. Toen Anansi aankwam draaide iedereen zich om, om naar hem te kijken. “Hallo allemaal, hier ben ik,” zei hij.

Ze zeiden: “O, hallo.”

Anansi ging zitten en de muziek speelde. Anansi droeg de zware jas, dus kon hij goed dansen. Toen het tijd werd om te eten, zei Schildpad: “Vandaag is het mijn verjaardag en dan mag je een wens doen. Wel, mijn wens is, dat alle mannen hun jas uitdoen en ophangen, voordat ze aan tafel komen.” Anansi’s ogen werden groot van schrik. Zodra hij z’n jas uitdeed dreef hij naar de oppervlakte, omdat hij niet zwaar genoeg is om onder water te kunnen blijven.

Zo zat Anansi boven op het wateroppervlak te broeden. Hij hoorde ze onder water met de borden rammelen. “Wat kan ik doen?” dacht hij. Hij ging naar huis en zocht een lange jurk op. Die deed hij vol met stokken en stenen. Zo ging hij weer onder water. Aangekomen, zag hij iedereen smakelijk eten van grote stukken vlees. Opeens zei Schildpad: “Anansi, je moet die jurk uitdoen.” Zodra hij dat deed, dreef hij natuurlijk weer naar de oppervlakte.

Oh, wat was Anansi kwaad, maar hij zei: “Schildpad wreekte zich op me, hij betaalde me goed terug. En ik vroeg er ook om. De grap die ik met hem uithaalde speelde hij op mezelf terug.”

